

działania Ministra Handlu Wewnętrznego (Dz. U. Nr 10, poz. 62) zarządza się w porozumieniu z Zarządem Głównym Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, co następuje:

§ 1. W § 4 zarządzenia Ministrów Finansów oraz Handlu Wewnętrznego z dnia 12 maja 1956 r. w sprawie Funduszu Wyrównawczego Ministerstwa Handlu Wewnętrznego (Monitor Polski Nr 52, poz. 583) skreśla się wyrazy „i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1956 r.”

§ 2. W § 2 zarządzenia Ministrów Finansów oraz Handlu Wewnętrznego z dnia 26 października 1956 r. w sprawie Funduszu Wyrównawczego Ministerstwa Handlu Wewnętrznego (Monitor Polski Nr 96, poz. 1059) skreśla się wyrazy „i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1956 r.”.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1957 r.

Minister Finansów: T. Dietrich

Minister Handlu Wewnętrznego: M. Minor

45

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 stycznia 1957 r.

w sprawie przekazania Państwu nieruchomości Banku Gospodarstwa Krajowego objętych rachunkami „starym” i „okupacyjnym”.

Na podstawie art. 25 ust. 2 oraz art. 39 ust. 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 279) zarządza się, co następuje:

§ 1. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje Państwu w terminie do dnia 31 marca 1957 r. nieruchomości Banku objęte rachunkami „starym” i „okupacyjnym”.

§ 2. 1. Przejście nieruchomości na własność Państwa (§ 1) będzie ujawnione w księgach wieczystych i innych właściwych rejestrach na wniosek Banku Gospodarstwa Krajowego.

2. Wnioski Banku (ust. 1) powinny zawierać dokładne oznaczenie nieruchomości oraz stwierdzenie, że prawo własności do nich przeszło na rzecz Państwa na podstawie niniejszego zarządzenia.

§ 3. Rozrachunek z tytułu przejętych przez Państwo nieruchomości zostanie unormowany odrębnym zarządzeniem.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: T. Dietrich

46

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 stycznia 1957 r.

w sprawie przedłużenia terminów składania wniosków o zaliczenie do ryczałtu w 1957 r.

Na podstawie art. 65 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506, z 1953 r. Nr 9, poz. 27 oraz z 1956 r. Nr 55, poz. 252) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedłuża się terminy składania wniosków o zaliczenie do ryczałtu ustalone:

- 1) w § 7 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1956 r. w sprawie kart podatkowych dla drobnych rzemieślników (Dz. U. Nr 60, poz. 291) — do dnia 31 stycznia 1957 r.,
- 2) w § 7 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1956 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu

podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze (Dz. U. Nr 60, poz. 290) — do dnia 15 lutego 1957 r.,

- 3) w § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 1956 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób wykonujących niektóre przemysły i usługi bądź trudniących się handlem (Dz. U. z 1957 r. Nr 2, poz. 8) — do dnia 15 lutego 1957 r.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: T. Dietrich

47

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 11 stycznia 1957 r.

w sprawie przekazania prezydentom wojewódzkich rad narodowych uprawnień Ministra Gospodarki Komunalnej w zakresie tworzenia i łączenia terenowych przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej oraz przydzielania im środków do wykonywania planowych zadań.

Na podstawie art. 23 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 49, poz. 439) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uprawnienia Ministra Gospodarki Komunalnej wynikające z art. 1 ust. 2 i art. 19 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U.

Nr 49, poz. 439) w zakresie tworzenia i łączenia przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej podległych prezydentom gromadzkich, miejskich i powiatowych rad narodowych oraz przydzielania im środków potrzebnych do wykonywania

planowych zadań — przekazuje się prezydentom wojewódzkich rad narodowych.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: K. Mijał

48

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

z dnia 9 stycznia 1957 r.

w sprawie trybu ustalania cen na produkty niestandardowe i usługi niestandardowe wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe nadzorowi Ministra Przemysłu Chemicznego.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski Nr A-57, poz. 722 z późniejszymi zmianami) oraz zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów niestandardowych i opłat za niestandardowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311) oraz zgodnie z uchwałą nr 704 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw przemysłowych (Monitor Polski Nr 94, poz. 1047) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za produkty (wyroby) niestandardowe w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się produkty chemiczne i aparaturę chemiczną, wytwarzane na indywidualne zamówienia jednostek gospodarki uspołecznionej, nie objęte obowiązującymi cennikami, których produkcja ma charakter niepowtarzalny, jednostkowy lub małoseryjny, do których wyprodukowania zachodzi konieczność opracowania nowych receptur lub które wykonywane są według warunków technicznych określonych indywidualnie przy każdym zamówieniu

2. Za usługi niestandardowe uważa się roboty przemysłowe (usługi) nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami).

§ 2. 1. Podstawą do ustalania cen na niestandardowe produkty lub usługi, o których mowa w § 1, jest kalkulacja planowanego kosztu własnego sporządzona przez dostawcę, zwana dalej „kalkulacją wstępną”.

2. Kalkulację wstępną należy opracować zgodnie z zasadami i według wzorów obowiązujących w przemyśle chemicznym dla wyrobów typowych.

§ 3. Ceny na produkty i usługi niestandardowe, o których mowa w § 1, wykonywane lub świadczone przez jednostki podległe Ministrowi Przemysłu Chemicznego na zamówienie jednostek gospodarki uspołecznionej, ustalane będą bez względu na wartość zamówienia przez dostawcę (wykonawcę) w porozumieniu z odbiorcą.

§ 4. 1. Dostawca sporządza kalkulację wstępną i przysyła ją odbiorcy. Odbiorca (zleceniodawca) zawiadamia dostawcę o przyjęciu ceny lub zgłasza zastrzeżenia co do proponowanej ceny.

2. W wypadku zgłoszenia zastrzeżeń co do proponowanej ceny dostawca zawiadamia odbiorcę o ich przyjęciu lub odmowie wykonania zamówienia. Brak odpowiedzi należy uważać jako odmowę przyjęcia zamówienia.

3. Odbiorca (zleceniodawca) i dostawca (wykonawca) określają w umowie wstępnej terminy dla poszczególnych czynności, o których mowa w ust. 1 i 2.

§ 5. W przypadkach określonych w § 3 uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen produktów niestandardowych oraz opłat za niestandardowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-94, poz. 1304 i z 1954 r. Nr A-50, poz. 684) stosuje się tryb przewidziany w § 4 niniejszego zarządzenia.

§ 6. 1. Za wyjątkowe przypadki w rozumieniu § 4 uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. uważa się wykonanie niestandardowych skomplikowanych remontów, kiedy warunki techniczne nie pozwalają na sporządzenie kalkulacji wstępnej.

2. Limit należności (cenę orientacyjną) ustala się:

a) na podstawie kalkulacji wynikowych uprzednio wykonywanych już przez dostawcę podobnych robót lub usług niestandardowych,

b) szacunkowo w oparciu o przesłanki techniczne, wynikające z przybliżonej kalkulacji wstępnej.

3. Limit należności ustala dział głównego technologa (wydział techniczny) w porozumieniu z komórką kosztów własnych.

4. Limit należności (cenę orientacyjną) ustala się bez względu na wartość całego zamówienia w trybie określonym w § 4, z tym że ostateczne rozliczenie następuje na podstawie kalkulacji wynikowej, jednak w wysokości nie przekraczającej uzgodnionego limitu.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 29 maja 1954 r. w sprawie trybu ustalania cen na produkty niestandardowe i usługi niestandardowe wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe nadzorowi Ministra Przemysłu Chemicznego (Monitor Polski Nr A-60, poz. 801).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Chemicznego: B. Rumiński